

disse Ændringsforslag gælder nu dette, at de søge deres Begrundelse i de Andragender, der ere fremkomne dels for Toldudvalget i Landstinget, dels ogsaa for Toldudvalget i Folketinget, og som jo ere omdelte til de ærede Medlemmer i en stor Bog, som jeg antager, alle ærede Medlemmer have gennemlæst med den Interesse, som den ganske sikkert fortjener. Og fra disse Andragender staar der ligesom et tusindstemmigt Raab af Folk, som ønske Hjælp og Beskyttelse, Værn for Haandværket, Tryghed for Industrien, og om dette ønsker jeg at sige noget. Disse Andragender ere nemlig saaledes, at undertiden kan man let se Modsigelsen deri. Der er straks, naar De slaa op i Andragenderne, Andragendet om Eddikesyre; der staar Udtalelse mod Udtalelse. Man er stillet ligesom Hermann von Bremenfeld, at man maa give begge Parter Ret. Der er andre Andragender, som egentlig synes mig slet begrundede, og Andragender, som tage Munden uhyre fuld. Jeg kan henvise til Gartnernes Andragende; der er oven i Købet to, først et, som er nogenlunde moderat, men saa kom Gartnerne i Tanke om, at det vist var bedst at forlange endnu mere, og saa kommer der et ganske overordentlig eksorbitant Andragende bag efter, et Andragende, hvori der foreslaas 10 Kr. i Told paa afskaarne Blomster. End ikke Højre er gaaet med til disse Andragender i hele deres Udstrækning, og dog har Højres Stilling været den, hvad der undrer mig noget, at man egentlig uden videre har omsat alle Andragernes Krav i Ændringsforslag, hvilket synes mig at være urigtigt. — Men der er ogsaa Andragender, som i Virkeligheden synes mig vel begrundede. Der er Andragender, snart fra Hattfabrikanter, snart fra Læstefabrikanter, som ingenlunde synes mig ubegrundede. Der er Andragender, som vise, at den Told, der opkræves, er urimelig, næsten latterlig. Hvis man tager Guldsmedene, vil man se, at for dem gælder der 80 eller 70 Øre som Told, og det er paavist for Udvalget, som modtog en Række af Deputationer fra Haandværk og Industri, at et helt Lager af Smykker, som havde en Værdi af 600,000 Kr., kunde indføres til en Told, som var mindre end 6 Kr. Hele Lageret vejede nemlig ikke 20 Pd. Dette er jo ganske ahyrligt. Paa den anden Side, at komme dette i Møde ved noget saadant som Højres Forslag, der gaar ud paa en Told af 15 Kr. pr. Kg., kan heller ikke hjælpe. Det kan gaa,

naar det gælder Diamanter og den Slags lette Ting, men ikke overfor almindeligt Guldsmedearbejde. Man kan ikke saadan skære alt over een Kam.

I alle Andragenderne siges der, at Forbrugerne have ingen Nød, dem vil det ikke gaa ud over. Der er en Mængde Punkter, som jeg ikke her skal komme nærmere ind paa — jeg antager heller ikke, det høje Ting har Lyst til at høre mange Detailler —, hvor det er klart, at det vil gaa ud over Forbrugerne, hvis man sætter Tolden op, men paa andre Punkter maa jeg tilstaa, at det er meget vanskeligt at afgøre det. Der er oplyst om Manufakturvarer — og det har Interesse, for det er ganske mærkeligt —, at f. Eks. en Vare, der er fabrikeret her og paa Fabrikken koster 27 Øre pr. Alen, sælges til Grossisterne for 29 Øre, og den samme Vare er købt i „Messen“, der som bekendt styres af en ivrig Frihandelsmand, for 40 Øre. Tolden er paa en saadan Vare 2 Øre pr. Alen, ja, ikke en Gang det, den er $1\frac{3}{4}$ Øre. Det vil sige, at naar Forskellen mellem Fabriksprisen og Salgsprisen i detail er saa stor, saa kan Tolden i og for sig ikke betyde saa særdeles meget. Det samme er oplyst om andre Varer, hvor Tallene ere omtrent de samme, endda større. Der er et Sted, hvor Alenen kostede 53 Øre i Fabrikationspris, i Salgspris fra Fabrikken 69 Øre og, naar man købte Varen hos Wessel & Vett, 90 Øre. Det var altsaa en Stigning fra 53 til 90 Øre, og hele Tolden kunde højt regnet være 3 Øre. Der maa jo Forbrugerne siges at komme til at betale en meget høj Pris i Forhold til Fabrikationsprisen, uden Hensyn til Tolden.

Saa er der endnu det at mærke med Andragenderne, som jeg bestandig tillægger stor Vægt, at de indeholde et Moment, som ikke er tilstrækkeligt fremhævet, nemlig dette, at der er Arbejdere med blandt Andragerne. Der foreligger Andragender fra Arbejdere om Opretholdelse eller Forhøjelse af Beskyttelsen, fra Stenhuggerne, fra Kridtslemmerne, fra Fajancearbejderne, fra alle de store Klædefabrikkers Arbejdere og andre Tekstilarbejdere, fra Papirarbejdere og Papirfarvearbejdere, fra Hvidgarvere og Skindfarvere, fra Handskemagerstvende og -syersker. Dette sidste er et sørgeligt Andragende, som jeg vil anbefale ærede Medlemmer at læse for at se, hvor haardt en Toldnedsættelse gaar ud over disse Folk; men naar de foreslaa 8 Kr. pr. Kilo af Handsker, bliver det umuligt at imøde-